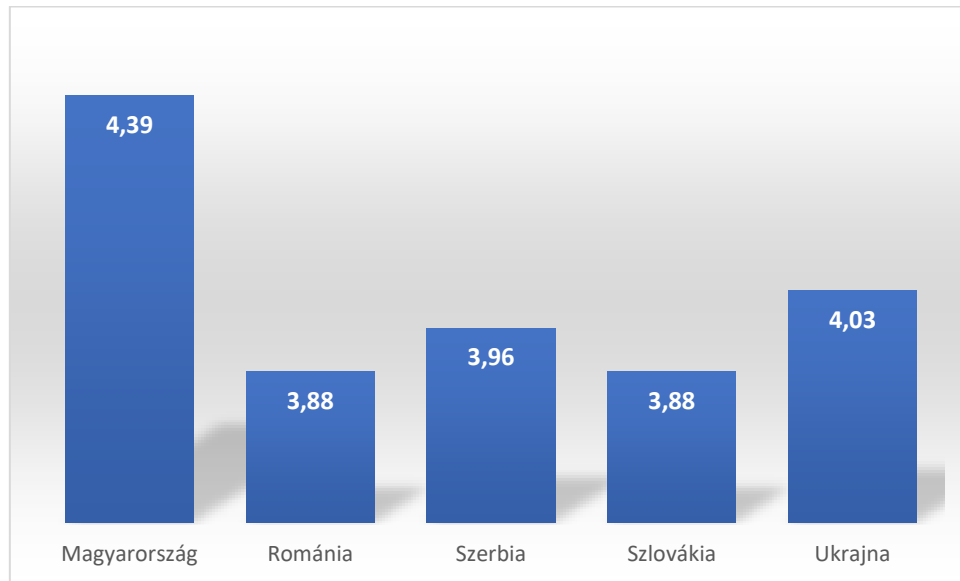

A művelődési otthon generációk közötti párbeszédet, együttműködést segítő programjainak minősége

13. ábra

A generációk közötti együttműködést elősegítő alkalmak tekintetében Magyarországon a legjobb a megítélése ezen programok minőségének, a többi országban valamelyest visszafogottabban értékelték ezt a dimenziót.

Pár mondatban a generációkról: a veteránok (1925-44 közt születettek), a Baby Boomer (1945-64), X generáció (1965-1981), az Y generáció (1982-1994), valamint a legfiatalabb, a munkahelyekre még csak lassanként bekerülő, vagy az iskolapadokat koptató Z generációkat(1995-2010) különböztetjük meg egymástól.

Való igaz, a generációk közötti együttműködés kialakítása sok esetben egy atomizált, családi közösségben sem számít egy egyszerű feladatnak, de az erre való törekvés – hol észrevétlenül, hol tudatosan – átszövi a mindennapjainkat. Az életkori sajátosságok, a gondolkodás- és látásmódbeli különbségek lehetnek akadályok, de sok esetben lehetnek erőforrások is, hiszen az eltérések akár ki is egészíthetik egymást, rengeteg hozzáadott értéket hordozva. Hangsúlyozzuk, tudjuk, hogy ez nem egyszerű feladat és jelen tanulmány sem arra hivatott, hogy ennek módszerét részletesen fejtegetse, de összeségében elmondható, hogy a kérdéskör csak komoly stratégia kidolgozásával és nem kevés párbeszédrel alakítható ki.

Amit pedig jó, ha valamennyi intézmény és kolléga megjegyez, hogy a nyitottság, az elfogadás és a rugalmasság hármasa határozza meg a sikeres együttműködést és az ezekre épülő programok sikerét is.